

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120201517
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120201517.7

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48 Bratislava, IČO: 35 831 154 zastúpený : JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: W. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 2.396,36 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2396,36 eura s spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2396,36 eura od 27.06.2017 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB a.s., žalobou elektronicky doručenu Okresnému súdu Nitra dňa 31.01.2020 požadovala, aby súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť mu sumu 2396,36 eura, spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 27.06.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je na základe zliúčenia právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorá dňa 23.10.2013 uzavrela so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 6160984/4600506386 na základe ktorej jej poskytla pôžičku vo výške 5000 eur. Podľa zmluvy mala pôžičku žalovaná splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 133,07 eura až do celkovej sumy 7984,20 eura. Do dňa podania žaloby uhradila žalovaná sumu 5309,29 eura. Pretože žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jej jednotlivé splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, vyzval ju listom zo dňa 26.04.2017 (predžalobná upomienka) k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu viac než 30 dní a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Pretože dlžné splátky neuhradila, úver dňa 19.06.2017 zosplatiť, o čom ju informoval listom zo dňa 21.06.2017 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru). Právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.4. zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 2396,36 eura. Okrem toho požaduje aj zaplatenie zákonných úrokov z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, pretože bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou a obvyklá doba jej doručenia je najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu si neuplatňuje, ale požaduje náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 0 eur podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku, doručenkú k predžalobnej upomienke, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, notársku zápisnicu a opis rozdelenia majetku.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, č. k. 16Csp/8/2020-40 zo dňa 06.03.2020, ktorým rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2396,36 eura a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2396,36 eura od 27.06.2017 do zaplatenia. Platobný rozkaz súd zrušil uznesením, č. k. 16Csp/8/2020-57 zo dňa 02.06.2020 z dôvodu podania vecne odôvodneného odporu zo strany žalovanej.

3. Žalovaná v odpore namietala pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky. Uviedla, že nesúhlasí so zaplatením žalovanej sumy uloženej v platobnom rozkaze, pretože žalovanú sumu si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Únijným právom a požiadal o priznanie bezdôvodného obohatenia. Zmluva o úvere je podľa jej názoru predtlačená a formulárová a spotrebiteľ nemohol obsah zmluvy ovplyvniť a musel ju podpísať. Namietala nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery (ďalej len „RPMN“), keďže v októbri 2013 podľa Národnej banky pre úvery s dobou trvania do 5 rokov mali stanovené RPMN vo výške 6,06 % (dvojnásobok je 12,12%). Na zmluve je uvedená RPMN až vo výške 22,20 %. Pre nesprávne uvedenie RPMN považovala úver za bezúročný a bezpoplatkov. Ďalej namietala určenie presného dátumu konečnej splatnosti, keďže v zmluve bol uvedený len dátum 10/2018, bez konkretizovania dňa v mesiaci, ku ktorému má byť úver splatný. Ž Vzhľadom na uvedené, takisto považovala zmluvu a za bezúročnú a bezpoplatkov s poukazom na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Žalovaná spochybňovala aj správnosť výpočtu RPMN (na základe výpočtu podľa kalkulačky dostupnej na webovej lokalite www.ekonomika.sme.sk). Keďže považovala zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkov žiadala vrátiť späť bezdôvodné obohatenie.

4. Právny predchodcu žalobcu navrhol, aby súd pripustil zmenu na strane žalobcu, pretože pohľadávka bola postúpená na žalobcu na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom súhlas žalobca súhlasil so vstupom do konania K návrhu pripojil podací hárok, prílohu č. 1 a 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávok, odvolanie splnomocnenia a žiadosť o postúpenie a prevod. Súd uznesením č. k. 16Csp/8/2020-86 zo dňa 23.09.2020 pripustil, aby do konania na miesto právneho predchodcu žalobcu vstúpil žalobca. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2020.

5. Žalovaná následne tesne pred termínom nariadeného pojednávania prostredníctvom elektronickej komunikácie (z mailového konta marta.kudryova1@gmail.com) namietala skutkové tvrdenia žalobcu čo do dôvodu a výšky. Uvedené podanie písomne doplnila dňa 10.02.2021. Žalovaná suma je podľa jej názoru sporná. Namietala aktívnu legitímáciu žalobcu, keďže ju v spore nijako nepreukázal. Pôvodný predchodca žalobcu jej oznámenie o postúpení pohľadávky a nepredložil žiadnu doručku s jej podpisom. V uvedenej súvislosti poukázala na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov. Upozornila na skutočnosť, že je na žalobcovi, aby platne preukázal postúpenú pohľadávku zo strany VÚB banky, a. s. voči žalovanej s poukazom na jej výklad ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka. Zo strany právneho predchodcu banky jej nebolo nič doručené. Okrem toho akcentovala na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré stanovuje zákonné podmienky pre právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi. Domáhala sa, aby bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje dátum narodenia, ktorý je obligatórny údajom podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. Spochybňovala aj splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9, v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca nepredložil doručku k tomuto oznámeniu a to s poukazom na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov. Pretože nedošlo k platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávok je neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne legitimovaným v prebiehajúcom spore. Navrhla, aby súd zamietol návrh v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom právny zástupca žalobcu, ako aj žalovaná výslovne súhlasili, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti a to s poukazom na § 1 ods. 1 písmeno p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní, verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu.

7. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu (jeho právneho zástupcu) a žalovanej, a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými stranami konania a zistil tento skutkový a právny stav :

8. Zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.10.2013 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“) vyplýva, že žalovaná ako dlžník požiadala spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľa o poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru (nazvaného ako pôžička - v časti IX. - v bode 2. „definície“ je definovaná pôžička ako bezúčelový spotrebiteľský úver) vo výške 5000 eur, so splátkami 133,07 eura bez poistenia mesačne, pri počte 60 mesačných splátok.

Zmluva, ktorej sú súčasťou aj všeobecné podmienky je podpísaná žalovanou a právnym predchodcom žalobcu. Poistenie úveru dojednané medzi stranami nebolo, pretože žalovaná využila možnosť zvoliť si čerpanie úveru bez uzavretia poistenia. Zo zmluvy vyplýva termín konečnej splatnosti 10/2018. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť veriteľovi predstavovala sumu 7984,20 eura, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 2984,20 eura. Z časti IX. zmluvných podmienok, bod 6.2 vyplýva, že pokiaľ nebolo stanovené v zmluve inak, splátky sú splatné 20. dňa v mesiaci. V časti 12.4 veriteľ precizoval právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky a v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jedenej splátky pod dobu dlhšiu ako 3 mesiace a Spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Z časti I. vyplýva, že žalovaná poskytla právnemu predchodcovi žalobcu svoje osobné údaje, a to svoje meno a priezvisko (rodné priezvisko), rodné číslo a číslo občianskeho preukazu. Rovnako uviedla svoj rodinný stav, spôsob bývania, svoje vzdelanie. Z časti II. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere rezultuje, že veriteľ zisťoval údaje žalovanej o jej zamestnaní a finančnej situácii, keď mu táto uviedla svoje súčasné zamestnanie, ako aj skutočnosť, že je zamestnaná na dobu neurčitú, priemerný mesačný príjem (980 eur), celkovú výšku mesačných nákladov (200 eur), ako aj počet vyživovaných osôb (0). Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.04.2017 vyplýva, že veriteľ upozornil žalovanú, že je v omeškaní so zaplatením splátky splatnej 02/2017 a že veriteľ je oprávnený úver zosplatiť. Z doručienky vyplýva, že žalovaná si uvedenú zásielku neprebrala v odbernej lehote, keďže listina bola uložená na pošte odo dňa 12.05.2017 a vrátená dňa 23.05.2017. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 21.06.2017 vyplýva, že veriteľ úver zosplatiť. Z notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. J. L. dňa 11.12.2017 N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 vyplýva, že bol schválený projekt rozdelenia zlúčením tak, že veriteľ zanikol a jeho právnym nástupcom bol právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB a.s.) a VÚB Leasing, a.s.. Z prílohy č. 1 k projektu vyplýva, že táto pohľadávka prešla na žalobcu. Z výpisu z obchodného registra veriteľa bolo preukázané, že zanikol 31.12.2017 výmazom z obchodného registra.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyseľnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

17. Podľa 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 23.10.2013 podľa § 497 Obchodného zákonníka a aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou tak nekonala, čiže bola spotrebiteľom a preto je uvedená zmluva spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Hoci je zmluva o spotrebiteľskom úvere označená aj ako zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, poskytovanie úverov bolo predmetom obchodnej činnosti veriteľa a preto veriteľ a dlžník, uzavreli zmluvu o úveru podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je tak, ako bolo uvedené vyššie zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

20. Pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie dohodnutá odplata podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Komentár Občianskeho zákonníka k citovanému ustanoveniu uvádza, že „od 01.06.2010 (pozri § 879m OZ) pre všetky zmluvy o odplatnom poskytovaní peňažných plnení spotrebiteľom platí, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V praxi ide o odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch, a to bez ohľadu na to, aký subjekt poskytuje peňažné prostriedky. Z hľadiska posúdenia „obdobnosti prípadov“ sa prihliada na okolnosti, ktoré sú uvedené v druhej vete § 53 ods. 6 OZ. Bude sa teda zohľadňovať: a) finančná situácia spotrebiteľa, b) spôsob a miera zabezpečenia záväzku spotrebiteľa (pozri § 53 ods. 7 OZ), c) objem poskytnutých finančných prostriedkov, d) lehota splatnosti poskytnutých finančných prostriedkov.“ RPMN od 1 do 5 rokov pri výške úveru od 1 500 Eur do 6 500 Eur, vzťahujúca sa na prejednávany prípad bola vo výške 20,54% (údaje zistené zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky. Pretože zo zmluvy vyplýva, že odplata bola dohodnutá vo výške 22,2 % ročne (v takej istej výške aj zmluvný úrok, teda bola tvorená len úrokom) táto podstatne neprevyšuje odplatu vo výške 20,54 %, ktorá bola požadovaná v obdobných prípadoch za spotrebiteľské úvery. Odplata podstatne neprevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, keďže podľa názoru súdu len nepatrne prekračovala priemernú odplatu v obdobných prípadoch. Pokiaľ zákonodarca použil pojem „nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu (...)“ mal tým preukázateľne na mysli niekoľkonásobne prevýšenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, a môže byť považovaná za úžeru. Súd vychádzal z výšky odplaty

reflektovaného do RPMN (úrok v rovnakej výške), pretože nie výška úrokovej sadzby, ale výška odplaty vyjadrená pomocou RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom s poukazom § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4CoCsp/23/2020 zo dňa 21.10.2020). V danom prípade však taký prípad nenastal a to aj vzhľadom vyššie uvedenu argumentáciu a zistenia súdu. Výška požadovanej odplaty je v uvedenom prípade podľa názoru súdu v súlade s právnymi predpismi, ako aj dobrými mravmi, predovšetkým s vyššie citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaná v odpore uviedla, že výška RPMN predstavoval výšku $6,06\% \times 2$, teda $12,12\%$ takýto údaj bol podľa názoru súdu nesprávne zistený, pretože nezodpovedá realite, a nie je v súlade so zverejnenými údajmi. Možné nepresné zistenia žalovanej mohli mať podľa názoru súdu aj pôvod v neznalosti pojmov používaných v spotrebiteľskom práve.

21. Žalovaná ďalej v konaní namietala nesprávny výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to po zadaní požadovaných údajov do kalkulačky dostupnej na webovej lokalite www.ekonomika.sme.sk. Súd zadal požadované údaje aj do interaktívnej kalkulačky na stránke www.fininfo.sk a zistil, že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ vrátiť (7984,20 eura), rovnako tak RPMN je v zmluve uvedená v správnej výške, respektíve v prípade samotnej RPMN s minimálnou odchýlkou ktorá je podľa výpočtu interaktívnej kalkulačky vo výške $21,95\%$ (v zmluve je RPMN dohodnutá vo výške $22,2\%$). Ani v tomto prípade zistená skutočnosť nespôsobuje zákonný postih nesprávneho uvedenia RPMN v zmluve, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (podľa § 11 ods. 1 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch), jednak s poukazom na minimálnu odchýlku medzi uvedenými RPMN, ktorej existencia je prirodzená, keďže doposiaľ neexistuje Národnou bankou Slovenska jednotná kalkulačka na výpočet RPMN pre účely súdneho spotrebiteľského konania. Súd má vedomosť o online dostupnosti viacerých úverových kalkulačiek, ktoré v každom jednom prípade poskytnú údaj, ktorý v porovnaní s inými dostupnými kalkulačkami nie je zhodný. Súd zadal do vyššie uvedenej interaktívnej kalkulačky výšku splátky (133,07 eura), pričom súdom zistené údaje plne korešponujú s údajmi uvedenými v zmluve. Pokiaľ žalovaná použila pre účely výpočtu RPMN inú úverovú kalkulačku túto súd nepovažoval za hodnovernú, pretože predmetná kalkulačka ako je všeobecne známe (notoriety netreba dokazovať) považovaná za veľmi nepresnú, tým pádom aj skresľuje údaje, ktoré je potrebné následne zistiť. S poukazom na vyššie uvedené, námietky žalovanej ohľadne nesprávneho uvedenia RPMN súd považoval za právne irelevantné a to s poukazom na vyššie uvedený výklad. Daný úver tak nie je možné považovať za bezúročný a bezpoplatkov.

22. V konaní žalovaná namietala aj neuvedenie dátumu narodenia do zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takáto námietka je podľa názoru súdu úplne bez významu, pretože podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bolo obligatórnou náležitosťou len uvedenie mena, priezviska a adresy trvalého pobytu spotrebiteľa. Veriteľ uviedol pre účely identifikácie osoby žalovanej aj ďalšie údaje (rodné číslo, rodné priezvisko), ktoré dopísal do zmluvy. Súd tak považuje argumentáciu žalovanej za absurdnú a právne irelevantnú, pretože žalovaná sa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu neuvedenia dátumu narodenia do zmluvy, ktorý sa dá inak vyvodiť aj zo samotného rodného čísla. Keďže predmetné ustanovenie v čase účinnosti uzavretia spotrebiteľskej zmluvy ani nevyžadovalo uvedenie dátumu narodenia alebo rodného čísla, žalovaná s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, uviedla znenie zákona, ktoré v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy ešte nebolo účinné.

23. Predmetom spochybnovania zo strany žalovanej bolo aj neúplné, respektíve nie úplne konkrétne uvedenie dátumu splatnosti a to pre údaj konečnej splatnosti vyjadrený mesiacom a rokom, t. j. 10/2018. Žalobca uviedol v zmluvných podmienkach v časti IX. zmluvných podmienok, bod 6.2, že pokiaľ nebolo stanovené v zmluve inak, splátky sú splatné 20. dňa v mesiaci. Podľa názoru súdu, pokiaľ vyplýva termín splatnosti splátky z podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy (podpísané žalovanou) nie je pre priemerného spotrebiteľa problematické určiť termín poslednej splátky (tým aj termín konečnej splatnosti), pokiaľ má k dispozícii rok a mesiac, v ktorom príde k zaplateniu poslednej splátky. Súd tak dospel k záveru, že žalovaná mohla bez akýchkoľvek problémov vyvodiť termín konečnej splatnosti zo zmluvy a zmluvných podmienok, keďže jej v tom nebránila akákoľvek objektívna prekážka.

24. Aj napriek skutočnosti, že žalovaná nenamietala dohodnutý zmluvný úrok v zmluve, súd podrobil prieskumu predmetnú spotrebiteľskú zmluvu aj v tejto časti, a to z dôvodu poskytnutia vyššej ochrany slabšej strane sporu, keďže ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd predovšetkým posudzoval, či je dojednaný úrok vo výške $22,20\%$ v súlade s dobrými mravmi (§ 39), súčasne aj či nejde

zo strany veriteľa, respektíve žalobcu o úžernícke konanie, ktoré by mohlo byť postihnuté ustanovením § 39a Občianskeho zákonníka. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť a bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje (niekedy aj v právnych normách), aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami. Hoci maximálna výška úrokov pri peňažných pôžičkách

ani pri úveroch nebola v čase poskytnutia úveru žiadnym právnym predpisom limitovaná a bola ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky podstatným spôsobom (podľa názoru súdu aj viac ako 3 x) presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Napriek tomu, že predmetný úver bol poskytnutý nebankovým subjektom, dojednanie úrokov nemôže a aj nesmie výrazne prekračovať úrokové sadzby oproti bankovým subjektom. Úrok niekoľkonásobne vyšší ako obvyklý podstatne prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch. Aj zo stránky www.nbs.sk je možné zistiť, aké boli v rozhodnom období úrokové sadzby v bankách. Zo stránky Národnej banky Slovenska súd zistil, že v danom období 10/2013 (teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere) bola priemerná úroková sadzba pre úvery so splatnosťou 1 až 5 rokov určené pre domácnosti vo výške 11,45%. Hoci dojednaná výška úrokovej sadzby v zmluve o spotrebiteľskom úvere (22,20%) prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu pre obdobné úvery (avšak nie podstatne), nemožno dospieť k záveru o jej rozpornosti s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, respektíve úžernícke konanie zo strany žalobcu (jeho právneho predchodcu) podľa § 39a Občianskeho zákonníka. Ustálená súdna prax doposiaľ konkrétne neprišla k jednotnému záveru ohľadom toho, aká výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi, ako všeobecne uznávanými pravidlami. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti prímeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia príemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Za v rozpore s dobrými mravmi je potrebné považovať úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti prímeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/188/2017 zo dňa 06.06.2017). Ak by súd akceptoval bez akéhokoľvek zohľadnenia súdnej praxe citované rozhodnutie, aj tak by výška dojednaného úroku neprevyšovala 2-násobok prímernej výšky úrokovej sadzby pri obdobných úveroch. Z tohto uhľa pohľadu možno považovať dojednanú úrokovú sadzbu za platnú, ktorá nenapĺňa pojmové znaky úžerníckeho konania, ani rozpor s dobrými mravmi a to pri zohľadnení poskytnutia úveru nebankovým subjektom, ktorý dojednáva vyššie úrokové sadzby ako klasické banky.

25. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovanej súd poznamenáva nasledovné. Osobitná právna úprava zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bola zavedená do právnej úpravy zákonom. č. 379/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2008 pôvodne v ods. 8 § 53 Občianskeho zákonníka. Cieľom tejto osobitnej úpravy možnosti zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bolo zamedzenie zneužívania a sprísnenie podmienky predčasného zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch. Vzhľadom na to, že všeobecná úprava zosplatnenia dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka umožňovala veriteľovi vyhlásiť predčasnú splatnosť prakticky okamžite od vzniku omeškania s úhradou splátky, dochádzalo k častému zneužívaniu tohto práva veriteľa. Úprava § 53 ods. 9 (pôvodne ods. 8) Občianskeho zákonníka teda sprísnila počiatok lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr mohol veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia o možnosti zosplatniť úver 15 dní pred uplatnením tohto práva. Zmyslom tejto právnej úpravy bolo teda sprísniť podmienky možnosti zosplatnenia úveru tak, že predpokladom zosplatnenia úveru podľa § 565 je splnenie lehôt a postupov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

26. Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 565 OZ pri dlhu splatného v splátkach je pre účely spotrebiteľských vzťahov sprísnené úpravou § 53 ods. 9 OZ. Znamená to, že len vtedy môže dôjsť k uplatneniu práva na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ, ak je splnená okrem iného podmienka omeškania úhrady konkrétnej splátky po dobu 3 mesiacov a neuhradenia tejto splátky ku dňu zosplatnenia úveru. Len ak sú splnené konkrétne zákonné predpoklady pri omeškaní splátky, t.j. doba omeškania v trvaní 3 mesiacov, môže uplatniť veriteľ právo zosplatnenia úveru. Pri

splátke neuhradenej a splatnej ku dňu 02/2017 (20.02.2017) potom mohol žalobca uplatniť právo na zosplatnenie úveru najskôr po dátume 20.05.2017, čo aj v predmetnom prípade právny predchodca žalobcu realizoval. Teda medzi splatnosťou nezaplátenej splátky a dňom, ku ktorému veriteľ vyhlási predčasné zosplatnenie úveru, musia uplynúť aspoň tri mesiace. Zároveň musí byť spotrebiteľ na možnosť predčasného zosplatnenia úveru upozornený a to najmenej 15 dní pred jeho zosplatnením. Povinnosť veriteľa, aby súčasne spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť zosplatnenia úveru, je ustanovená v prospech spotrebiteľa, aby tento mal možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky a odvrátiť tak nebezpečenstvo zosplatnenia celej pohľadávky veriteľa z úveru. Žalovaná bola upozornená na možnosť zosplatnenia celého úveru, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej dňa 02/2017 (20.02.2017) listom zo dňa 26.04.2017, ktorý jej nebol doručený, pretože žalovaná si predmetný list uložený na pošte dňa 12.05.2017 neprebrala v odbernej lehote (zasielaný na adresu zo zmluvy). Žalovaná namietala, že pre absenciu doručky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti neboli splnené podmienky pre mimoriadne (predčasné) zosplatnenie úveru. Súd takisto túto námietku žalovanej považoval za nedôvodnú, keďže samotné zosplatnenie úveru bolo dohodnuté v zmluvných podmienkach a to v bode 12.4. ktoré boli súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úveru, ktorú podpísala žalovaná. Cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovanej bolo oznámenie doručené podľa časti IX. bod 15.2 aj keď si ho neprebrala v odbernej lehote (najneskôr dňom vrátenia žalobcovi dňa 23.05.2017). Keďže sa predžalobná upomienka (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - upozornenie na možnosť predčasného zosplatnenia úveru) dostala do dispozičnej sféry žalovanej, veriteľ následne využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce nepredložil doručku alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, avšak súd podľa názoru súdu má listina o zosplatnení úveru ma viac-menej deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovanej s obsahom listiny o zosplatnení úveru, napríklad oboznámením sa so žalobou, ktorej prílohou bol aj list o zosplatnení úveru. Žalovaná tak pozitívne vedela aj s ohľadom na bod 12.4 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre ňu nezaplátanie splatnej splátky, pre ktorú žalobca zosplatnil úver v celku. Súd tak dospel k záveru, že boli splnené aj podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

27. Žalovaná namietala aj aktívnu vecnú legitímáciu a to s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Keďže žalovaná bola v čase začatia konania, kedy bola vlastníkom pohľadávky banka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením tohto záväzku voči banke, možno aj samotnú žalobu podľa § 92 ods. 8 Občianskeho zákonníka považovať za písomnú výzvu žalovanému na plnenie, pretože jej nesporné bola doručená. Keďže pohľadávka bola postúpená z banky na žalobcu podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka platne a keďže bolo preukázané splnenie podmienok na platné postúpenie tejto pohľadávky a žalovaná bola s postúpením oboznámená podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka najneskôr zo strany súdu (doručením uznesenia o zmene strany sporu) je žalobca v konaní aktívne legítimovaný na vymáhanie pohľadávky. V tejto súvislosti súd ešte poukazuje na absolútne zavádzajúce tvrdenia žalovanej o nedoručení oznámenia postúpení pohľadávky, pretože súd po zadaní čísla zásielky (z poštového podacieho hárku žalobcu) zistil, že zásielka bola žalovanej doručená dňa 04.08.2020, keďže jej bola zásielka na pošte v L. vydaná (viď úradný záznam zo dňa 22.02.2021 - uvedenú skutočnosť súd zistil zo stránky Slovenskej pošty po zadaní čísla zásielky RF252586737SK- č. I. 67 spisu). Súd vykonal tento dôkaz aj bez návrhu strán a to s poukazom na § 185 ods. 2, ods. 3 CSP, keďže súd skúma procesné podmienky ex offio (aktívna vecná legitímácia je procesnou podmienkou), ako aj pre skutočnosť, že skutkové tvrdenie žalovanej ohľadne nedoručenia zásielky nasvedčovalo tomu, že je v rozpore so skutočnosťou.

28. Nad rámec uvedeného, súd poznamenáva, že návrh žalovanej uplatnený v odpore nepovažoval za vzájomný návrh, pretože žalovaná nenavrhol, aby bolo prisúdené viac, než navrhol žalobca (§ 147 ods. 2 CSP), preto odpor vyhodnotil po obsahovej stránke ako prejav procesnej obrany a to vo forme novej tzv. kompenzačnej námietky. Keďže však súd nevzhladol dôvod na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, táto námietka bola zo strany žalovanej vyhodnotená nedôvodná.

29. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu si z uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnil svoje povinnosti a umožnil žalovanej čerpať peňažné prostriedky (čo nebolo sporné), pričom žalovaná si svoje povinnosti platiť riadne a včas preukázateľne nesplnila, pretože sa s platením splátok úveru dostal do omeškania podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Keďže sa

žalovaná dostala s platením peňažného dlhu do omeškania je povinná zaplatiť túto dlžnú sumu spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., pretože základná úroková sadzba ECB bola dňa 27.06.2017, od kedy žalobca požaduje úroky z omeškania priznať v žalobe 0 % a žalobcovi patrí úrok z omeškania o 5 bodov vyšší, pretože dňa 27.06.2017 (21.06.2017 - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti + 5 dní doba obvyklá na doručenie obvyčajnej listovej zásielky) už bola žalovaná preukázateľne v omeškaní s plnením svojho peňažného dlhu.

30. Súd zároveň z úradnej povinnosti skúmal, či právo veriteľa nie je premlčané a to s poukazom na ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka v spojení § 879v Občianskeho zákonníka, keďže konanie sa začalo po účinnosti uvedeného ustanovenia. Veriteľ si preto právo na zaplatenie celého úveru podľa § 103 Občianskeho zákonníka mohol žalobou na súde uplatniť najskôr dňom 21.02.2017 (deň nasledujúci po zosplatnení úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 02/2017, t. j. 20.02.2017). Pretože toto právo bolo uplatnené 31.01.2020 bolo uplatnené v 3 - ročnej premlčacej dobe, ktorá by uplynula 21.02.2020. Z uvedeného dôvodu právo veriteľa na zaplatenie dlžnej sumy nie je premlčané, keďže žaloba bola podaná v 3-ročnej premlčacej dobe.

31. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na podľa § 255 odsek 1 CSP a v konaní úplne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ktorá lehota podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v čase odo dňa účinnosti tohto zákona t.j. od 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynie, a to prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.